

sagde før, let nok analysere Erklæringen og finde, at en anden Redaktion havde været heldigere, men jeg tror dog, at enhver, som alvorligt vil prøve at sætte sig ind i den Situation, under hvilken de to Ministre handlede den Nat: de lange, saare vanskelige Forhandlinger, Truse-len om et økonomisk Sammenbrud, Ansvaret ved at anvende de forhaanden-værende Midler til at afværge Sammenbrudet, vil forstaa, at da Beslutningen endelig var taget, var det ikke just den sproglige Redaktion, hvorom de to Ministers Tanker maatte koncentrere sig. Denne Erklærings Form maatte i første Række blive en Sag, som angik de to i Aktionen engagerede Banker, Landmands-banken, der udsendte den, og National-banken, der med 30 Mill. Kr. var interesseret i, at Ordningen holdt. Nu har den højtærede Statsminister ved at stille sig ved sin daværende Handelsministers Side paataget sig det fulde Medansvar for, hvad der skete den 9. Juli; hverken fra hans eller fra nogen andens Side er der forsøgt at drage nogen anden Part eller noget andet Parti med ind i dette Medansvar. Men naar Spørgsmaalet om Ministeriets Demission som Følge af Begivenhederne den 9. Juli har været rejst i Pressen, kan vi fra vort Partis Side ikke erkende, at en saadan Konsekvens er hverken naturlig eller paakrævet. Jeg tror, det skal vise sig, at efterhaanden som den agitatoriske Ophidselse, der har været rejst paa denne Affære, giver Plads for en rolig Overvejelse, vil den Opfattelse brede sig, som nu deles af hele vort Parti, og hvorom dets Vælgere og dets Presse har samlet sig med stigende Styrke, at der i den højtærede Statsministers Handlemaade den 9. Juli ikke er noget, der kan undergrave hverken Tilliden til hans Personlighed eller Tilliden til hans politiske Førerskab. Vi er her i Landet trods al Overfladeskepsis et stemningsbevægeligt Folk, vi har let ved at bruse op og give os en Stemning i Vold. Naar Affæren bliver sat haardt op i Agitationen, er der et stort Publikum, der lytter til de agitatoriske Overdrivelser og lader sig rive med. Men der kommer i Regelen en Dag, da Overdrivelserne har tabt deres Klang; de kan gentages og gentages af dem, der er interesserede i en partisk og letsindig Vurdering af Pligt og Ansvar i en farlig Situation, men det virker ikke mere som i Stemmingsopbrusningens første Tid..... (Borgbjerg: Flensborg!).

Formanden: Det ærede Medlem bør ikke afbryde.

I. A. Hansen: Nej, der er umærkeligt sket det, at Sagen er indanket for Retsindighedens Domstol, for retsindige Menneskers Domstol, den højeste moralske Domstol i et Folk, og dér vil den højtærede Statsminister blive frikendt. Han stod en Dag med et stort Ansvar, et Ansvar overfor Tusinders økonomiske Ve og Vel, han paatog sig Medansvaret for et Forsøg, et risikabelt Forsøg, et Forsøg, der mislykkedes, men det var jo ikke for sin egen Behageligheds Skyld, at han gik med til dette Forsøg. Det var ikke ham eller de Kredse, der stod ham nær, der havde sejlet Landmandsbanken i Sænk. Det havde i Sandhed, baade personligt og politisk, været taknemmeligere for den højtærede Statsminister at skyde Ansvaret fra sig og lade Sammenbrudet bryde løs. Han skjulte og dækkede noget, siger man. Men hvis den højtærede Statsminister har skjult og dækket noget, er det i hvert Tilfælde ikke gjort i egen, men i andres Interesse, i selve Samfundets Interesse. Han tog det store personlige og politiske Ansvar paa sig, saa utaknemmeligt det var. Han tog det paa sig for Landets Skyld og for at prøve paa at afværge det Sammenbrud, som efter hans og Nationalbankens og alle tilstedeværendes Opfattelse vilde være brudt løs, saafremt Forsøget ikke var blevet gjort. Det forekommer mig, at dette dog er en Side af denne Sag, som fortjener Paaagtning, naar alvorlige Mennesker prøver paa at sætte sig ind i Sagen. Man siger, at der er Folk, som vildledte af Erklæringen har købt Landmandsbankaktier, og andre, der vildledte af Erklæringen har undladt at sælge deres Landmandsbankaktier. Jeg tror, at de førstes Tal er meget lille, jeg tror, at den Undersøgelse, der er sat i Gang, nok skal vise, at det er meget faa udenfor de ligefrem professionelle børs-handlendes Kreds, som har købt Landmandsbankaktier efter den 9. Juli. Og hvad de sidste angaar, dem, der skulde have afholdt sig fra at sælge deres Aktier, vil jeg bede betænkt, om ikke Tabet for dem vilde have været langt større, saafremt Forsøget ikke var blevet gjort og Katastrofen var kommet den Gang. Ikke alene vilde det være blevet større for dem, men det vilde være udstrakt til de Tusinders Kreds, som er repræsenteret i Sparerne. Jeg skal ikke sige yderligere om denne Sag. Jeg har Indtrykket af, at den er